

si quis Megarensis attingeret finem Atticum, ea res homini illi capitalis esset: pratores, in soleanni iurando adderēt, ut bis quotannis agrum Megarenses popularentur. Atque hoc plebiscitum Pericles in tabulam retulit. Cū autem Rex Lacedamoniorum Archidamus suos legatos Athenas misisset: tum ut socios Athenienses pacarent, & ab amicitia Corcyreorum eos auerterent: tum verò imprunis, ut hoc illi plebiscitum Megaricum abrogarent: ibi solus Pericles omnibus restitit: & sua pertinacia decretum conseruauit, lege obtensa: qua tabulam, in quam plebiscitum esset relatum, uertaret reuelleret. Esi autem alia quoque cause fuerant, qua Atheniensibus infestos reddiderant Peloponnesios: tamen ob illas arma non fuisse socijs illaturos Lacedamonios, si Athenienses adduci potuissent, ut plebiscitum Megaricum facerent irritum: autor est Plutarchus. Confirmati igitur ad arma ciues orationibus Periclis, obtemperant illi: & res suas, liberos, coniuges & omne instrumentum domesticum ex agris in urbem comportant: iumenta & oves in Eubœam mittunt: ut refert Thucydides: qui hanc migrationem difficilem fuisse Atheniensibus tradit: propterea, quòd plerique eorum ruri uiuere consueuissent. Magnis paulò post copiis Lacedamonij cum socijs (inter quos erant etiam Baotij) Rege Archidamo duce, Atticam ingrediuntur, & deuastatis prædijs ac uiribus excisis, fœdatisque finibus, Acharnas usque, qua Attica curia fuit, perueniunt. Nam, autore Thucydide, ciues Acharnenses, præcipuam partem urbis, neutiquam putabat Archidamus passuros esse vastationem suorum fundorum: sed reliquos omnes ad pugnam incitatos: aut ubi res suas amisissent Acharnenses, non proinde promptos fore credebat ad pugnam pro alijs: & forte seditionem inter illos futuram esse. Hæc Archidamo fuisse consilia sedenti ad Acharnas, refert Thucydides. Conflagrantibus postea, in conspectu ciuium, prædijs & agris, ipsi concurrere & cætus facere incipiebant: in quibus multum altercationum erat: cum alij ad erumpendum incitatores essent, alij quidam debortarentur. Vates item oracula decantabant varia, neque inter se consentientia: qua quisque, sicut affectus erat, ita accipiebat. Acharnenses porò, ut qui sibi non minima pars ciuitatis esse videbantur, populam ad pugnam, quam maximè instigabant. Denique tota ciuitas commota erat, & Pericli irata, qui ciues ab eruptione prohibebat: & huius belli autor fuerat. Inter hos etiam Cleo fuit, teste Plutarcho: qui, ubi ciuitatem in illum incensam vidit, auram popularem captans, acriter mordebat Periclem. Verum nihil istorum mouit Periclem, sed ignominiam moderate tulit: & eos, qui angebantur ob vastationem agrorum, demulsi: dicens arbores casas & deietas mox renasci: viro- rum casorum iterum non promptam fore facultatem. Nauibus in Peloponnesum dimissis terram hostium per legatos vastauit: ipse terrestri exercitu in fines Megaricos ducto, eos vnde quaque conculcauit. Paulò post fœdus & amicitiam ineunt Athenienses cum Nymphodoro Abderita: cuius sororem habebat Sithalces Rex Thracum: per quem etiam Regem ipsum sibi adiungunt. Nam Athenas veniens Nymphodoros, fœdus & societatem Sithalce cum Atheniensibus concilianit: & Sadowcum filium Sithalce ciuem Athenis fecit: atque Atheniensibus pollicitus est, se bellum, quod gerebatur in Thracia, compositurum esse, & apud Sithalce persuadendo effecturum: ut in Thracia cõscriptas copias equitum & peditum, peltis uentium, auxilio Atheniensibus mitteret. Concilianit etiam Perdiccam, filium Alexandri, Regem Macedonum Atheniensibus, ut sua cum illis arma coniungeret. Cū autem multis vltro citroque cladibus illatis bellum in tam longum duceretur, multi ciues desiderio agrorum & tranquillitatis publicæ, arma detestabantur: quanquam plures initio, inter quos erant Acharnenses præcipui, vindictam expetebant, ut acceptas clades in hostibus ulciscerentur. Senatus vana spe populam lactabat: de pace nihil consultabat: sed tantummodo magnificis promissis, de affuturis Regum auxilijs plebem deliniebat. Huc accedebat, quòd Athenienses stulta ambitione Alcibiadis incitati, anno belli 17. cū in spem venissent Sicilia totius occupanda, suos illò misissent exercitus, ducibus Alcibiade, Nicias & Lamacho. In hoc enim bello duo duces Nicias & Lamachus, amissis quadraginta millibus hominum perierunt: sicut historiam huius belli recitat Thucydides lib. 6. Hinc occasionem traxit Aristophanes, ut presentem scriberet Comœdiam: in qua stulta Atheniensium consilia, & plebisciti Megarici immanitatem, ideoque totius belli incommoda proposito Lamachi interitu demonstrat, pacemque cum Lacedamonis ineundam suadet: commonstratis omnibus, quæ pacem comitari solent, operibus & commodis.